

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe potti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Klasične prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 166.

V Ljubljani, v torek 22. julija 1890.

Letnik XVIII.

Bismarck in Avstrija.

Bismarcku je večkrat dolg čas v samotni. Zato sprejema raznovrstne časnikarje, katerim razodeva razžaljeno svoje srce, da je moral iti v pokoj, včasih prime celo sam za pero, namoči v morje svojih spominov in napiše fulminanten članek, katerega edino Bismarckovo glasilo „Hamburger Nachrichten“ prineso radovednim občudovalcem bivšega državnega kanclerja. Nedavno je imenovani list objavil članek, ki nas še bolj potrjuje v večkrat izraženem prepričanju, da Avstrija le tlako dela Prusiji. Članek se glasi:

„Ako ima trodržavna zveza namen, Rusijo odvrčati od Avstrije, naloga je Nemčije kot prve države v zvezi, da vedno posreduje med Avstrijo in Rusijo. Da se to more z uspehom zgoditi, mora Nemčija sama vzdrževati prijateljske razmere z Rusijo; Rusiji sovražna Nemčija ne bi nič opravila v Peterburgu. Kdor skuša razrušiti dobre razmere med Rusijo in Nemčijo, škodi ravno oni koristi trodržavne zveze, za katero mora Nemčija skrbeti. Fanatični, neprevidni nasprotniki Rusije v nemških časnikih dajo naj si dopovedati, ako bi se spolnila njihova želja in bi Nemčija avstrijske koristi na Balkanu zagovarjala proti Rusiji, takoj bi Nemčija pala s stopinje voditeljice trodržavne zveze ter bi jo vodila Avstrija. V istem trenutku, ko bi se Nemčija sprla z Rusijo, postala bi odvisna od Avstrije. Tega pač noben rodoljub ne more želeči svoji domovini. Ko bi Nemčija le enkrat ustregla Avstriji proti Rusiji, skrbela bi avstrijska diplomacija, da bi ji morala vedno služiti. Z Rusijo bi se sprli in morali bi se zanašati le na Avstrijo, sedaj pa imamo prosto roko in vsled vojaške moči tudi vodstvo trodržavne zveze. Sedaj mora Rusija gledati, da ne

spriči svojih razmer z Nemčijo s takimi zahtevami, ki bi Nemčiji ne bile všeč; ko bi pa Nemčija za Avstrijo sprla se z Rusijo in bi se morala zanašati le na Avstrijo, mogla bi Rusija tako premeniti svojo politiko, da bi se utegnila celo z Avstrijo sporazumeti nad našimi glavami in na našo škodo. Kaj bi Italija storila, to bi bilo bolj odvisno od Anglije ali Francije. Skratka: diplomatsko-vojaška škoda za Nemčijo bi bila velika.“

Tako torej govori „pošten mešetar“. Ako so to v resnici Bismarckove misli, o čemur pa ne dvomimo, potem vémo, pri čem smo. Bismarck je le s tem namenom sklenil zvezo z Avstrijo, da je nam zvezal roke in postavil našo državo v drugo vrsto, Avstrija torej še prosto ne bi smela obravnavati z Rusijo brez vednosti pruske gospode v Berlinu! In zato nam je treba vedno novih milijonov za orožje, da nam Prusija ukazuje proti Rusiji, ki nam je bila zvesta zaveznica v turških in francoskih bojih, ki je državo rešila proti revoluciji in bi nas tudi l. 1859. in 1866. ne bila zapustila, da se ji Avstrija l. 1854. ni pokazala toli nevhvaležno. To je torej trodržavna zveza, katero so tako proslavljali v državnem zboru, za katero pa se mi nikdar nismo mogli ogrevati.

Naglašali smo večkrat na tem mestu, da ravno Prusija je zopet uvela v politiki načela barbarske dobe, surovo silo je povzdignila do prve moči v mednarodnem življenju. In znamenja te dobe so: do skrajnosti pritirani militarizem, brutalno izkoriščevanje moči in zatiranje slabjšega na korist močnejšemu. Bismarck je v svoji državi izvajal načela, katera je bila pokopala francoska revolucija. Omenimo le zatiranje Poljakov.

Sedaj pa se je popolnoma odkril, snel je krinko poštenega mešetarja ter se pokazal v vsi svoji brutalnosti. To je grenko, prehudo za Bismarckove častilce

v Avstriji. Zdaj vedo, da so kurili ogenj pod železnim malikom, ki bi požiral njihove otroke.

Kakor smo se nádejali, razburil je vendar omejeni članek nekatere avstrijske kroge. Tako piše „Presse“ mej drugim, da se je trodržavna zveza sklenila le zato, da se zabrani hegemonija Rusije. Dalje tudi Nemčiji ne more biti vse jedno, kdo dobi Carjigrad in kako daleč seže ruski upliv na Balkanu.

„Extrablatt“ piše: „Se z večjo pravico mogla bi Avstrija reči: Kaj mene brigajo koristi moje zaveznice tam na zapadu? Ali je francoska politika nevarna le jedni avstrijski deželi? Nemčija je nujno potrebovala in prosila avstrijske zveze, v katero je Avstrija stopila brez skrivnih namenov.“

„Pester Lloyd“ piše: „Ali hoče knez Bismarck sam seboj imeti vojsko, ali hoče sam sebe ubiti? Ali se strinjajo Bismarckove besede v trodržavni zvezi s pravimi nameni zveze? Ta skupnost bila bi nepoštena in nenaravna. Ali se more Rusija še bati take zveze, ki poneha, kadar je Avstrija v nevarnosti, ki sloni le na umetni kombinaciji nezaupanja nasproti sozaveznici Avstriji in nasproti Rusiji? To daje Rusiji le pogum, ker se ji odkriva tajni Bismarckov namen. In kdo more verjeti, da bi bila Avstrija sprejela tako zvezo? Kdo se drzne metati zasramovanje na gomilo našega državnika, ki bi bil sklenil tako zvezo, vsled katere bi morala Avstrija prevzeti bremena in nevarnosti ruskega sovraštva kot trabant Nemčije? Ako je Bismarck narekaval oni članek, dokazal je, da je bilo potrebno njegovo umirovljenje. Ako pa so „Hamburger Nachrichten“ na Bismarckov račun objavile članek, mora Bismarck odtegniti listu svojo podporo, ker bi sicer koristil le sovražnikom Nemčije in evropskega miru.“

„N. Pester Journal“ piše mej drugim, da ima trodržavna zveza malo koristi, ako mešetar ne po-

LISTEK.

Marija Pomagaj.

(Po izvirniku „Redeatis“.)

II.

Poteklo je že dvanaest let od tistega časa. Petrova koč na brežini je bila še zmiraj v slabem stanju, ker Peter Piroti je bil še zmiraj ubožen, kakor prej. Dedščina, ki jo je pred dvanaestimi leti po striju v Ameriki dobil, kakor je pripovedoval, mu ni prinesla sreče, — denar mu je pošel in mu razmer nič ni zboljšal. Zato je pa bil Peter Piroti tudi še čemernejši in nevšečnejši, in nihče ni rad z njim občeval. Tudi njegov stari oče je bil čuden, in že ni bil več zdrave pameti, ker bi sicer to ali ono mislili o njegovem govorjenju. Sinova Petrova sta pa bila jako poštena mladeniča, čistih očij in veselega srca. „Umirajoča mati ju je namreč izročila „Naši ljubi Gospej“, — rekla je sosedu.

In Ana Krišpina je to lahko vedela, ker je Petrovi ubogi ženi na smrtni postelji stregla in tudi zvesto skrbela za siroti in ju prijazno sprejemala v svoji hišici. In Ana je bila zmiraj vesela, dasiravno je vdova le težko preživela svoje otročiče.

„Bog nas poskuša, pa nas ne zapusti,“ je bil njen pregovor, ter je pridno molila in delala, — in Josip in Ivan sta jo posnemala in tudi rada molila in delala. Ž njenimi otroki sta tudi Petrova sinova

pri mizi sedela in iz sklede zajemala. Ona sta prinesla bogaboječnost in pobožnost v otožno hišo očetovo, — in sta tudi podoba Matere Božje „Marija Pomagaj“ obesila na prazno steno domače hiše. Saj sta bila pod Marijinim varstvom, bila sta otroka Marijina.

Josip je bil zdaj star 24 let, in Jerica, najstarejša hči sosedova, 18 let, in po vsi nabrežini je ni bilo device, ki bi bila lepšega vedenja, kakor ona. Zato jo je pa tudi Josip snubil, in sosedu Ana mužni odrekla hčere, ker je dobro poznala pobožnega duha in blago srce Josipovo. Če je bil tudi ubožen in ni pričakoval dote, obogatil bi blagoslov božji oba dovolj. Sklenjena bi bila tedaj poroka precej, kakor bi obilni ribji lov pripomogel k novi hišni opravi. Tudi Peter se je veselil neveste, ker ga je z veseljem obrazom razvedrovala. Sedaj je otožnost Petrovo koč zapuščala in veselje in sreča se je vanjo vračala. Nebo so pokrivali črni oblaki, morje je bilo viharo, in zato je Ana Boga hvalila, da se je z Jerico in Josipom ravno še ob pravem času vrnila iz mesta, kjer je bila mnogo hišnega orodja za zaročenca nakupila. Jerica in Josip še nekoliko postojita pred hišico, da bi tudi Josip moral hiteti, če je še hotel suh domov priti.

„Bog obvaruj vse, ki so na morji!“, — pravi Jerica, — „meni je tako hudo. Menda nebo še nikoli ni bilo tako črno oblačno.“

„Res, strašen vihar bode,“ odgovori Josip, gledaje v črne oblake; — „pa nebo se je počasi obla-

čilo, in mislim, da so naši že vsi domá, oče in brat.“

Vendar se pa tudi njega loti strah in se pri nevesti poslovi ter hitro stopa po brežini. Ne misli pa več na hudo uro, ampak na prijetno življenje, katero bode imel v novem stanju, — pa naglo ga zapusti veselje, ko stopi v hišo in vidi, da očeta in brata še ni domá, in tudi stari oče o njima ničesar ne vedó, — ali huda ura vendar pride. Ploha se ulije, vetrovi buče, blisk in grom hočeta svet pokončati.

Josip ves prestrašen gleda v vihar, dokler ga mili glas starega očeta ne pokliče.

„Ali ste bolni?“ — vpraša starega očeta. — „Glavo in roke imate vroče, kakor žrjavico, in tresete se, kakor trepetlika. Hočem vam pomagati na posteljo.“

In komaj spravi Josip starega očeta v posteljo ter ga dobro odene, — ali ubogemu starčku je čedalje huje. Kolikor bolj vihar buči, toliko bolj starček trepetá. Videti je, kakor bi njegove široko odprte oči gledale v daljavo iz male sobice.

„Josip, ali vidiš ladjico očetovo? Glej, v krvi plava, in vsi hudobni duhovi jo vlečejo v globočino. Zamán se upira Peter, — zamán prosi njegov nedolžni otrok usmiljenja, — zgubljena sta, ker „greh očetov se kaznuje v otrocih do tretjega in četrtega rodú.“

Josipa strah spreletuje.

„Ne delajte si takih skrbij. Bog je usmiljen,

spešuje tudi avstrijskih koristi. Taka zveza ni vredna peščice smodnika.

„Egyetértés“ piše: „Mi smo vedne trdili, da nam zveze malo koristijo. Kdor ni verjel, mora sedaj spoznati, da zveza podpira le nemško hegemonijo. Z obžalovanjem povemo, da je pokojni Andrassy bil genijalen v primerah, toda manj genijalna je bila njegova politika“. Enako pišeta glasili grofa Apponyja. Iz tega razvidimo, da je bil Bismarek v sreči predrzen, v nesreči je zbežan in poln maščevanja. Manjka mu moralne moči in zato bi bil lahko Avstrijo pahnil v nesrečo, ko bi bil še dalje narekaval politiko zveznim državam.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. julija.

Notranje dežele.

Češko-nemška sprava. Iz Prage se poroča, da se ta teden snidejo zaupni možje nemške stranke, ki se bodo posvetovali o izvolitvi Heinrichovi in sedanjem položaju v češkem taboru. Rešiti hočejo tudi vprašanje, ali se bodo Nemci vdeležili prihodnje deželne razstave. Sicer pa so se že te dni posvetovali v Karlovih Varih nekateri nemški poslanci.

Bosenske in hercegovinske čete na Dunaju. Kakor piše „Reichswehr“, bodo dne 18. avgusta v prvič bosenske in hercegovinske čete defilovale pred najvišjim vojnim poveljnikom pri cesarski paradi. Bosensko-hercegovinski pehotni bataljon številka 1 (Sarajevo) in pehotni bataljon številka 4 (Mostar) sta baje odločena na Dunaj. Oba bataljona pojmeta ob morji do Neuma, od tu ju bode prepejal posebni parnik v Trst, odkoder prideta 16. avgusta po južni železnici na Dunaj. Oba bataljona se bodeta vdeležila cesarske parade na Šmelci, potem pa večjih vaj pri Lambachu.

Vnanje države.

Rim. Poročalo se je po listih o vožnji sv. očeta ter razlagalo o njej tako in tako. V pojasnjenje tega dogodka piše rimski dopisnik „Vaterlandu“ med drugim to-le: ... Popolno neresnično je poročilo, da ne gre ta pot po vatikanskem zemljišči. Kdor je bil od 1870. l. v vatikanskih muzejih ali v slavnostnih razstavah, spominjal se bode, da se pride okoli cerkve sv. Petra najprej do vrat in skozi te na malo dvorišče, od koder gredo vozovi skozi nasprotna vrata v papeževo palačo. Pri zadnje imenovanih vratih stražijo Švicarji ter pazijo ob enem tudi prva vrata, pri katerih ni nikake posebne straže. Z zgoraj imenovanega dvorišča gre pot med vatikanskim obzidanim vrtom in med papeževo palačo, po katerem hodijo obiskovalci arhiva in muzejev. Na imenovano pot je vsakemu dovoljeno stopiti, celo vozovi in kočije se ustavljajo ob poti ter čakajo svojih gospodov. Vendar je pa ta pot in imenovano dvorišče popolna opravičena last sv. očeta. Kajti čez noč stražijo Švicarji tudi pri vnanjih vratih, pri katerih ni, kakor smo že omenili, čez dan nikake posebne straže. Blizu teh vrat stoji v bregu pri papeževem vrtu poslopje za kovanje denarja. Skozi to poslopje pelje vhod v Vatikan. Pri tem poslopju je italijanska straža oddaljena od švicarske straže le kakih sto korakov,

torej lahko vse opazi, kar se godi pri švicarskih stražnikih. Poveljnik straži pri zadnje imenovanem poslopju pa ni častnik, kakor trdi „Tribuna“, temveč priprost vojak in straža obstoji sploh le iz treh mož. Ko se je bila raznesla govorica o nameravani vožnji sv. očeta, hitel je italijanski policijski nadzornik k italijanski straži, da bi bil poizvedel, kaj in kako ter poročil brž višjim oblastvom. Vojak, ki je stal tedaj na straži, je odgovoril na vprašanje, da je prišel voz iz palače, v katerem ste sedeli dve osebi, in sicer ena v beli obleki. Videl je tudi prezentujočo švicarsko stražo in poklekujčo na kolena, na kar jih je blagoslovil oni v beli obleki. Tu si je mislil: To utegne pa „il signor Papa“ (sv. oče) biti; toda prej, ko si je mogel dobro pomisliti, oddržal je voz proti vrtu, in on ni mogel pravočasno prezentovati. In kak hrup so zagnali na to italijanski vladni listi, da je sv. oče „prestopil vatikansko zemljišče ter stopil na italijansko“. Kje je pač vzrok temu? Odgovor na to vprašanje je kratek: Italijanska vlada se hoče polastiti še vatikanskih muzejev. — Taki so ti nenasitni, brezvestni Lahoni. Vse bi radi dobili za svoj italijanski čevlji. Na severu in vzhodu silijo v Avstrijo, v svojem osredju pa do papeževga imetja. Pomnili pa naj bi, da krivično blago nima teka.

Belgija. Iz Bruslja se poroča dne 19. t. m.: Belgijska vlada je poslala včeraj nujno noto v Pariz, v kateri prosi francosko vlado, naj jej zagotovi, da jo ne bo ovirala v afriških zadevah države Kongo. — Bržkone utegne Francija ovirati belgijske interese v Afriki, ker je bila že prej vložila ugovor proti njenim zahtevam z ozirom na imenovano afriško državo.

Francija. Kakor se je že poročalo listom, praznovali so na Francoskem ljudsko veselico v spomin razglasenja francoske republike. Veličastni sprevodi, pojedine, demonstracije pričajo ali hočejo pričati, da so Francozje jako zadovoljni z republikansko vlado. Pokazati hočejo, da je za njih državo jedino to prava in stalna uprava. Žal, da govori povestnica sama proti takim trditvam.

Nemčija. Ker nimajo drugega boljšega gradiva, pišejo nemški listi zadnji čas največ o bivšem kancelarju, knezu Bismarcku. Vše kje kak njegov pogovor vjamejo, da ga denejo v nenasitno časnisko žrelo. Tako poročajo „Dresdener Nachrichten“ o pogovoru, ki ga je imel njih vrednik s knezom v Friedrichsruhu. Napačna so mnenja, da je med njim in cesarjem nekaka napetost. Nespametno je sumničenje, da želi vstopiti nazaj v državno službo. Za to je pač že prestar; sicer pa tudi njegovo samočutje prenizko cenijo. Želi si le, da ne bi potomstvo krivo o njem sodilo. Koncem svojega govora je opomnil, da preti Nemčiji veliko večja nevarnost od socializma, kakor od Francije, ali od kjer si bodi. Proti tej nesreči sta mogoča le dva pota, ali boj, ali pa ugajati socialističnim zahtevam. Cesar meni zabraniti nezgodo mirovnim potom, Bismarek pa je hotel delovati s silo.

Bolgarija. Iz Sofije poročajo tamošnji listi: Sultanova naredba (irade), vsled katere bodo dobili Uesküb, Köprülü in Ohrida bolgarske škofe, razglasena je bila te dni. Ta sultanov korak je napravil najboljši vtis na Sofijo, kakor sploh na vso Bolgarijo. Bolgarski politični krogi vidijo v tem velik napredek Stambulove vlade ter trdijo, da bo vplival pri prihodnjih volitvah v sobranje.

Anglija. Vse evropske države čutijo bolj ali manj na svojih ramah pritisk železnega miru v Evropi. Kam privede države nepretregano oborože-

vanje, vidimo najbolj v Italiji. Čez svoje denarne moči oborožuje se ta država, na drugi strani pa slabi svoje finančne moči, da se je bati najhujših posledic. To uvidevajo tudi druge države. Zato se je osnoval te dni v Londonu mejuaradni kongres v pospeševanje svetovnega miru. Kongresa se bodo vdeležili zastopniki angleških, ameriških, francoskih, danskih, avstrijskih, italijanskih in španskih miro-ljubov. Kongres meni, da je sporazumenje in prijateljstvo med ljudmi le tedaj mogoče, ako zavlada prijateljstvo in ljubezen med posamičnimi evropskimi državami. Kongres je imenoval tudi odbor, ki bo v pismih evropske vladarje spodbujal za mejnaradni svetovni mir. Prad vsem nameravajo opozoriti nemškega cesarja Viljema II., da naj sproži misel za splošno razoroženje. — Vsakoga mora veseliti, da se je osnoval tak kongres, še večje pa bi bilo naše veselje, da bi bilo tudi uspešno delovanje njegovo.

Izvirni dopisi.

Iz Št. Vida na Dolenjskem, 20. julija. Pretečeni teden je obiskal našo faro g. prof. Müllner, kustos deželnega muzeja. Pregledal je okolico šentviško, ki je v marsičem znamenita, posebej pa še v starinskih ostankih. Znane so vsacemu popotniku, ki je hodil po dnevu po veliki cesti, mnoge gomile, ki se razprostirajo na obeh straneh velike ceste od razkrižja cest pod Ivanjo Gorico pa doli do svetega Roka. Niso še dovolj preiskane, vendar je splošna sodba, da so ti kupi in griči delo človeških rok, — grobovi skupni ali posamičnih velikih junakov, nekega rodu, ki je prebival kedaj v tem kraju. Sledovi človeških prazgodovinskih naselbin se nahajajo pogosto in prav na tem svetu med Št. Vidom in Zatičino prav očito. Tako je premeril g. kustos veliko „gradišče“, ki meri v obsegu nad 1300 metrov, čegar nasip je še ohranjen dobro okrog 2 metra širok in 8 do 10 metrov ali še več visok. Ta dobro zavarovani prostor najbrž ni bila prava naselbina, ampak le zavetišče v vojskih časih.

Pod tem velikim gradiščem sta še dve drugi, ki se kot stopnjice znižujeta proti ravnini.

Spodej bolj v ravnini je bila večja naselbina, kjer se izkopljujejo na več krajih žarice, kipi, mozaiki itd., kar vse kaže na mesto v tem kraju; kdo je prebival prvotno tod, ne dá se še prav gotovo določiti, vendar utegnejo daljne preiskave mnogo zanimivega odkriti. Da so bili ti naseljenci slovan-skega rodu, utegne se potrditi. Rimljani so pozneje veliko prenaresili in ljudsko preseljevanje tudi ni prešlo brez sledu.

Peljala je tod skozi velika rimska cesta, zato je bil kraj torišče skoro vseh selečih se narodov.

Naše razumnštvo se močno zanima za te reči, zato smemo se nadejati lepih uspehov.

Žetev je končana in pohvalijo se sploh ljudje, da je žetev bogata, kakor že dolgo ne. Želimo le primernih cen za žito in pa solidnih kupcev s polno listino.

Hvala Bogu za bogato žetev, ljudje so bili v potrebi in pomanjkanje denarja se čuti prav hudo.

Ker je tudi zdravstveno stanje povoljno, je lice našega kraja prav prijazno. Bog nas obvaruj kake nesreče in ljudje naj bi bili toliko modri, da bi sami sebi križev ne nakladali.

Nekateri podjetni možje pri nas zasledujejo premog. Kopali so že tu in tam ter tudi izkopali nekaj premogu podobnega, samo goreti ni hotelo. Upajmo, da bodo kmalu bolj srečni. —n—

Iz Črnomlja, 17. julija. Šolsko leto se je pri nas 12. t. m. končalo, in prejeli smo letno sporočilo tukajšnje štirirazredne „Franc-Jozefove“ ljudske šole, ki je pa letos prav kratko, posebno šolska kronika, tako da bi rajše rekel, da je pomanjkljivo. Učiteljskih moči je bilo s katehetom šest, pa ne celó leto, temveč le prvo polletje. Voditelj šoli je bil nadučitelj g. A. J., ki je tudi ob enem okrajni šolski nadzornik. Napisal je sebi, da je poučeval v II. mešanem razredu 20 ur na teden. Tukaj se je gospod prej ko ne amotil, in bi bilo veliko bolj prav, ko bi zapisal 20 ur na mesec, zakaj nova šola še ni bila v začetku šolskega leta dogotovljena, čeravno bi morala biti že koncem preteklega šolskega leta, in tako se je moral pouk pričeti zopet v stari šoli, kjer so v štirih razredih poučevali 3 učitelji in 2 učiteljici. Gospod voditelj je poučeval le 4 ure na teden. Morali so ga skoraj vedno drugi učitelji v njegovem predmetu nadomeščati. To je trajalo celo prvo polletje.

Dne 15. febr. t. l. se je slovesno odprlo in blagoslovilo novo šolsko poslopje, le škoda, da ni na pripravljenem kraju. Učne sobe in hodniki so lično barvani, in zdaj koncem šolskega leta je bilo

— in ljuba Mati Božja bode varovala očeta in brata. — Moliva zánji.“

In „Pod tvojo pomoč pribežimo“ moli Josip, trepetaje in gledaje na malo podobo Matere Božje, ki je dedovi postelji nasproti na steni visela; tudi on sklene roke k molitvi, pa grozen strah ga še vedno spreletuje, in kmalu začne zopet tožiti:

„Saj je vendar zamán, Josip, ni je več rešitve. — Ladjica je razbita, — hudobni duhovi so zmagali. — Moj sin je mrtev, mrtev je tudi moj pravnuuk, — zdaj pa pride vrsta na slabo trohnelo deblo, — pa, oh! oh! s tako obteženo vestjo nočem in ne morem umreti!“

In strahoma razprostira roke.

„Očka!“ — kliče Josip, — „grem po gospoda. Viharja se ne bojim.“

„O ne, o ne; nobeden človek v tem viharji ne pride čez klečet. — Mene ne bode nobeden mašnik tolažil in mazilil s svetim oljem. Nisem vreden, — vest si pa vendar moram olajšati, predno stopim pred sodni stol božji.“

In starček prosi Josipa, da naj poklekne k njegovemu ležišču in naj uho nagne k njegovim ustnicam.

In zdajci začne starček pripovedovati, in njegove besede presunijo kakor meč srce ubogemu mladenču.

„Danes je ravno dvanajst let,“ — trepetaje reče, — „kar se je grozna hudobija godila. Spali ste, tudi jaz sem spal; pa zdajci se zbudim, slišal

sem strašen krič. In ko tiho duri odprém in pogledam v čumnato, — vém, kaj je tvoj oče storil, dasiravno strahú prav za prav ničesar nisem vedel in razumel. — V Petrovi postelji je ležal tuj mladenič v krvi, in Peter je stal pred njim — s krvavim nožem v roki, — tujea je umoril. Kako je prišel v našo kočó? kdo je bil? nikoli nisem zvedel, — pa Peter je videl njegovo polno mošnjo, ta ga je mikala. — Ko mene ugleda, obledi, in na to je začel divjati, in zdaj in zdaj sem mu moral priseči, da bodem molčal o tem, kar sem tukaj videl. Prisegi sem bil zvest, ali mirú odslej nisem več imel. Bil sem nesrečen, — in Kajnovó znamenje je imelo čelo mojega sina, in prekletstvo je ležalo na naši hiši, če je bila tudi morija svetu prikrita.“

„Očka,“ — reče zdaj Josip, — „blede se Vam, blede, — ta strašna reč ne more resnična biti. Kam ste pa mrlíča dejali, da bi ga nihče ne bil našel? Še celó morje bi ga bilo gotovo kdaj na suho vrglo!“

„Saj ga tudi nismo v morje vrgli; saj poznaš jamo pod vražjo klečetjo. Pravijo, da hudobni duhovi v njej bivajo, in nikdo se vánjo ne upa. Tja sva nesla umorjenega še tisto noč, luna nama je svetila, molil sem „Iz globočine vpijem“ zánj in za naji, in mnogokrat, prav mnogokrat sem odslej molil za njegovo ubogo dušo; oh! oh! moja duša pa nima mirú, — moja duša se pogublja!“

In starček natihoma zdihuje, Josip tudi zdihuje; zunaj razgraja vihar.

tudi stanovanje za učitelja-voditelja v šoli zgotovljeno.

Upali smo, da bo nova šola zadostovala vsem potrebam, pa naenkrat se je pokazalo mnogo neprilicnosti, in posebno, da so učne sobe premajhne. Moral se je vpeljati v I. razredu poldnevni pouk. Zakaj da vseh učnih sob niso enako velikih naredili, je bilo rečeno od tistega, ki je imel pri šoli največ besede, da učitelj, ako v veliki sobi poučuje, preveč trpi, kar je res; pa to je čudno, kako morete zmagati učiteljici, ki poučujete v večjih sobah, in sicer prva v III. in IV. dekliškem razredu blizu 100 deklic skupaj, druga pa v I. mešanem razredu okoli 130 dečkov in deklic.

V začetku drugega polletja so učili trije učitelji in dve učiteljici, pa kmalu je moral II. učitelj nadomeščati III. učitelja, ki je odšel po Veliki noči na svojo novo službo, in se za tu III. izpraznjeno mesto nobeden ni oglašil. Težaven je bil pouk za II. učitelja in za učiteljici, ako se pomisli, da je tukajšnji voditelj večkrat bolan. Celo drugo polletje so bile faktično le tri učiteljske moči, en učitelj in dve učiteljici, ki so morali v petih razredih pouk oskrbovati.

Dne 21. junija je šolska mladina kolikor mogoče slovesno praznovala god svojega zavetnika sv. Alojzija. Ta dan je bilo tudi prvo sv. obhajilo, in 95 učencev in učenk je prvokrat pristopilo k mizi Gospodovi.

Učenci v I. razredu se ne moreje mnogo naučiti, ker imajo le poldnevni pouk, in morajo nekateri za par ur v šolo nad poldrugo uro daleč hoditi. Za male otroke je prehudo, posebno po zimi v slabem vremenu, tako da morajo stariši svojim otrokom večkrat naproti hoditi, da bi utrujeni na potu kje ne zaostali.

Da bi se v prihodnjem letu razmere spremenile in izboljšale, ni velike upati, čeravno ljudstvo srčno želi.

Pred durmi so občinska volitve. Naredili ste se dve stranki, ki si hudo nasprotujete. S sedanjim županom večina ni zadovoljna, in razne reči ne priporočujejo starega župana. Bomo videli. Stari nemški pregovor pravi: „Der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht“.

Iz tržiških toplic, 17. julija. (Slovenecem neznan navada; 12. julija v Ogleju; peronospera; še nekaj o sežiganju mrličev in tržiška godba.) Dne 16. julija zvečer je začelo naenkrat zvoniti z vsemi štirimi zvonovi v tukajšnji farni cerkvi, ki ima zares krasen visok zvonik; mislil sem, da zvonijo zato z vsemi zvonovi, kakor pri nas Slovencih, kadar nastane kje požar, ter tečem brž vprašat hišno gospodinjo, ali zvonijo zaradi požara ali ognja. Ona mi pojasni, da tako je tukaj navada zvoniti, kedarkoli kakega novega zemeljskega državljana krstijo. Menda je bila taka navada ob dōbi oglejskega patrijarhatstva in se je še dozdej ohranila v avstrijski Furlaniji, kakor so mi pravili.

Staroslavni Oglej ali Akvileja je zdaj le še revna fara, vās z 1600 duš furlanskega rodū, ter nas živo spominja na minljivost posvetne slave. Pod Marijo Terezijo se je ta patrijarhat (1752) razdelil v dve nadškofiji, v goriško in videmsko. V poslednjem času je postal Oglej zopet v tem znamenit, ker se izkopavajo redke rimske starine, ki se hranijo v tamošnjem muzeju. Tudi se je letos praznik sv. Mohorja in Fortunata s posebno slovesnostjo 12. t. m. praznoval. V spomin na nekdanjo slavo so izposlovali od sv. Očeta papeža Leona XIII. sedanjemu nadžupniku mitro ali škofovsko kapo, katero je ta praznik prvokrat imel na glavi pri slovesnem opravilu. V znamenje radosti, da se je ta izrečna želja oglejskega starašinstva spolnila, so že na predvečer razobesili na velikanski zvonik zastave, kakor tudi po kapiteljskem trgu. Zvonovi so pritrkavali ter s streljanjem iz topičev se je naznanil lepi praznik. Že zgodaj v jutro tiste sobote se je nabiralo ljudstvo v lepi veliki starodavni baziliki, obnovljeni po darežljivosti našega presvetlega cesarja. Slovesnost pri sv. opravilu je povišal tudi prihod našega deželnega glavarja grofa Frančiška Coroninija, okrajnega glavarja in namestniškega svetovaleca gosp. viteza Wintschgau-a, kakor tudi navzočnost oglejskega župana z vsemi občinskimi svetovalci vred. Novi prelat Velišček je praznoval svoj vhod v baziliko spremljan od omenjene gospode ter od številne duhovščine. Ob 10. uri se je pričela pēta sv. maša, spremljevana s harmonijem po preč. g. kapelanu Marchesan-u; zbor pevcev je vrlo pel mašo, zloženo od slovečega Candotti-ja. Po sv. evan-

geliju stopi na leco prečast. g. Tomat, vikar iz Borgnana pri Korminu, ki je nedavno prestopil iz videmske škofije v našo, ter v lepem italijanskem govoru razlaga posebno pomenljivost tega dneva. Po dokončanem sv. opravilu gré novi prelat zopet spremljevan od vseh prej omenjenih odličnih oseb v svoje bivališče med veselimi ljudstvom.

Pri obedu je napil neki občinski svetovalec Nj. Svetosti Leonu XIII., novi prelat cesarju, deželni glavar pa monsr. Veliščku; pri vsaki napitnici so se dotični gospodje spominjali gori omenjenega novega privilegija, podeljenega nekaj toliko odličnemu Ogleju. Deklamovale so se tudi nekatere poezije, zložene za to priliko v italijanskem in latinskem jeziku. Praznik je vtisnil veselje v srca vseh pričujočih. Čudno je pa, da tako lepa bazilika nima do zdaj še nobenih orgelj, ki delajo sv. opravila še bolj slovesna. Ali darežljivost presvetlega cesarja je prišla tudi temu nedostatku na pomoč; Oglejci se veselē, da bodo imeli v kratkem času lepe nove orglje. — Ali je kralj Umberto tudi tako darežljiv cerkvam, čegar framasonska vlada zatira cerkev in pleni pobožne ustanove in na čegar ime dajejo pogostoma primorski Lahoni nalašč svoje otroke krstiti?!

Tod okoli Trziča je videti radi lanske peronospere le malo grozdja in kjer niso letos škropili trt z modro galico, prikazala se je že tudi v novič. Ostali pridelki, žito, — pšenica je že požeta — kuruza in drugi lepo kažejo, če bo le dovolj dežja padalo. Priprosto kmečko ljudstvo je pridno in še prilično blagotrajno, da bi le ne bilo tolikanj strastno vneto za ples, pri katerem se mladina pohujšuje in pretepa.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

(Iz Prevalja) na Koroškem se nam piše: Volitev volilnih mož za Prevalje prestavila se je v zadnjem trenutku na dan 4. avgusta, ko se je prvotno imela vršiti že prihodnjo sredo, dne 23. julija. Kaj je temu vzrok, ne vemo; preverjeni pa smo, da se vse poskuša storiti, da bi se begali naši volilci in se, po raznih sitnostih prisiljeni, odrekli vdeležbi. — Občinski sluga naznanja to premembo volilcem ter trosi slovensko tiskane oklice in plakate nemško-liberalnega „bauernbunda“ po vseh hišah, gostilnicah in celo po ulicah; otroci jih pa pobirajo ter jih potem prodajajo branjevcem, ki jih bodo porabili po volitvi za zavijanje kislih kumar.

(Iz Ribnice) na Dolenjskem se nam poroča: V noči od 18. na 19. t. m. nastal je ob polu 12. uri v Górenji Vasi poleg Ribnice požar, provzročen vsled velike neprevidnosti, kateri je trinajst gospodarskih poslopij vpepelil. Trem posestnikom, izmed katerih jeden ni bil zavarovan, pogorelo je vse. Ljudstvo bilo je sicer hitro na mestu, toda kako pomagati, kjer manjka najpotrebnejšega gasilnega orodja. Čudno, da ribniški tržanje, dasi so imeli ravno pred tremi leti strašen požar v trgu, nimajo razven dveh brizgalnic, izmed katerih je pa jedna že silno stara, nikakega gasilnega orodja. Sreča poleg vse nesreče je bila, da ni bilo nikake sape, ker drugače bi bila skoro cela vas prah in pepel. Hitro je prišla na pomoč požarna bramba iz sosednje Dolenje Vasi s svojo izvrstno brizgalnico. — Kakor se poroča iz sodraškega kraja, priklatil se je tja medved-kosmatin, ki se klati po ondotnem gozdu. Loveci bodo tu na svojem mestu, da ga zasačijo in ljudstvo obvarujejo preteče nevarnosti.

(O ognju,) o katerem smo že včeraj poročali, piše se nam dodatno iz Velikega Gabra: V nedeljo zvečer so temni oblaki na severo zahodu naznanjali nevihto. Pričelo je grometi in treskati. V mraku že prihrula je nevihta. Zabliska se in strela udari v kozolec posestnice vdove Marije Hribar. Vstrie sta stala dva kozolca, vsak po 9 oken, oba polna rži in pšenice. V hipu sta bila v plamenu; rešiti so mogli le voz, naložen s pšenico. Sreča je še bila, da se je takoj vtila ploha in je sapa gnala plamen proti severu od vasi. Sodijo, da je zgorelo do 200 mernikov pšenice in rži.

(Imenovanja.) Od naučnega ministerstva so imenovani: Za skriptorja v celovski knjižnici amanuensius vseučiliščne knjižnice na Dunaji dr. R. Kukula; za ravnatelja učiteljske pripravnice v Celovcu profesor na pripravnici v Solnogradu R. Ekhart; pravi učitelj na gimnaziji v Celovcu dr. O. Biermann za profesorja na prvi nemški realki v Pragi; profesor v Pazinu J. Kalberg za profesorja v Pulju; premeščen je suplent Artur Hesse z realke

v VII. okraju na Dunaji na realko v Maribor; Karol Schwarzer z realke v Trstu na realko v Gorici; G. Novak je stalno nameščen na gimnaziji goriški; J. pl. Sowa je premeščen z realke v Trstu na gimnazijo v Pulju.

(Kat. društvo rokodelskih pomočnikov) v Ljubljani je imelo zadnjo nedeljo jutraj na Rožniku sv. mašo, katero je daroval preč. gosp. predsednik prof. J. Gnjezda za pokojnega dobrotnika društvu, g. Leopolda Čuka. Pri sv. maši so peli društveni peveci.

(Na Bledu) bode prihodnjo soboto dne 26. t. m. na praznik sv. Ane velika slavnost v hōtelu „Louisenbad“. Pričetek ob 10. uri dopoldne. Tekmovali bodo plavači in veslači za dobitke. Zvečer godba.

(Vaja ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva) vršila se je v nedeljo jutraj pod vodstvom stotnika g. Doberleta v navzočnosti g. župana Grassellija jako sijajno. Naloga je bila, gasiti gimnazijsko poslopje ter varovati sosedna poslopja na Valvazorjevem trgu. Nalogo so gasilci izvrstno rešili. V hitrici je bilo po parni brizgalnici in hidrantih pet cevi napeljanih na gimnazijsko poslopje, plezalci pa so bili takoj na krovu poslopja. Veličasten je bil pogled, ko je iz mnogih cevij voda šumela v višavo. Občno je bilo začudenje in priznanje nad toliko močjo vodovodne sile. Akoravno so veliko vode cevi porabile iz vodometa, vendar je še močno metal vodo v zrak. Gosp. župan je izrekel gasilnemu društvu svoje priznanje in zahvalo.

(Občni zbor zveze kranjskih prostovoljnih gasilnih društev.) V magistratni dvorani zbrali so se v nedeljo ob 10. uri zastopniki dvaintridesetih kranjskih gasilnih društev; navzočna sta bila gosp. ces. svetovalec Murnik kot zastopnik deželnega odbora in gosp. župan Grasselli. Predsedoval je stotnik g. Doberlet, ki je najprvo pozdravil odposlance gasilnih društev, potem pa izrekel zahvalo g. ces. svetovalecu Murniku, ki je s svojimi svēti pospeševal koristi „zveze gasilnih društev“. Dalje zahvali gosp. župana in mestni zastop, ki so z novim vodovodom v mestu mnogo olajšali delo društvu in povišali sigurnost imetja; prosi ga tudi nadaljne naklonjenosti. Ces. svetovalec Murnik v imenu deželnega odbora pozdravi zborovalce in izraža veselje, da že tretjič vidi zbrane v tolikem številu zastopnike človekoljubnih gasilnih društev iz vse dežele Kranjske. Nade o zvezi gasilnih društev so se uresničile v najboljši meri, deželni odbor bode vedno podpiral zvezo in se pri razdelitvi podpor iz gasilnega zaklada oziral na nasvete zveznega odbora. (Dobro! Živio!) Župan Grasselli pozdravi zborovalce v imenu stolnega mesta, ki si šteje v čast, da se zbirajo tukaj zastopniki gasilnih društev. Akoravno ima vsako društvo zá-se svojo nalogo, a vsa imajo isti človekoljubni namen, varovati imetje bližnjega proti ognju, in zato pozdravlja zvezo z gēslom presvetlega cesarja: „Viribus unitis!“ Zastopniki vnanjih društev so imeli priliko videti korist mestnega vodovoda za ljubljansko gasilno društvo. Naposled zatrjuje gosp. župan, da bode v imenu mestne občine vedno radostno pozdravil tukaj zbrane zastopnike kranjskih gasilnih društev. (Živio! Dobro!)

Zvezni odbornik g. Ahčín poroča, da je na Kranjskem 56 prostovoljnih gasilnih društev, od katerih je zvezi pristopilo 32. Minolo leto so se ustanovila tri nova društva. Pri shodu je zastopanih 23 društev osebno, druga po oblastilih. Troški pri ustanovi zveze so bili veliki. Deželni odbor je daroval 600 gld., izdatkov pa je bilo toliko, da je v blagajnici preostalo 129 gld. 92 kr. Račun se vzame na znanje. Načelnik gosp. Doberlet opomni, da se bodo troški zdatno znižali, ker bodo posebni nadzorovalci za okraje v prihodnje nadzorovali društva. Zaradi jednotne uniforme je treba počakati poročil od gasilnih društev na Avstrijskem, Moravskem, Češkem itd., ki imajo že jednaka znamenja, katerih deželna vlada ni potrdila, ker so preenaka znamenjem c. in kr. vojske. O priliki se bodo storili potrebni koraki. Zbor odobri to poročilo, kakor tudi ono g. Ahčína o shodu vseh avstrijskih zvez gasilnih društev. Sklenila se je prošnja na ministerstvo za notranje stvari, naj bi vsak prostovoljni gasilec, ki deluje 25 let, dobil od države svetinjo, kakor na Ogerskem. Sklenili so dalje, da bodo za slučaj vojske delovali vsi udje kot nosilci ranjencev, ako ne bodo klicani pod orožje. Kot zbirališče za prihodnji zbor se zopet določi Ljubljana, ker je najbolj pripraven kraj. V odbor zveze so bili iz-

voljeni, in sicer za Ljubljano: Ahčin, Doberlet, Hinterlehner in Rüting; za Dolenjsko: Gustin in Adlešič; za Notranjsko: Petrič in Verbič; za Gorenjsko: Jäger in Juvančič. Za pregledovalce računov so bili izvoljeni: Gerber, Fock in Majer. Konečno nasvetuje načelnik g. Doberlet, naj se g. cesarski svetovalec Murnik izvoli za častnega člana zveze v priznanje njegovih zaslug za gasilna društva. Temu nasvetu je zbor soglasno pritrdil. Ob 12. uri je bilo zborovanje končano.

(Umrla) je tu v nedeljo gospa Marija Magdalena Pleiweisova, rojena Knaffl, v 76. letu svoje starosti. Na svetlo je izdala poljudno pisano knjigo „Slovenska kuharica“. Bila je pobožna in darežljiva ženska, zlasti je rada podpirala dijake. Naj v miru počiva!

(Vabilo.) „Pedagogičsko društvo“ bode imelo svoj letošnji občni zbor dne 6. avgusta t. l. ob 2. uri popoldne na vrtu g. Gregoriča v Krškem. Vspored obsega med drugim: a) Poročilo o društvenem delovanju; b) pregled letnega računa; c) volitev pregledovalcev računov, in d) volitev društvenega odbora. K obilni vdeležbi vabi uljudno ODBOR.

(Na Franc-Jozefovi ljudski šoli) v Črnomlju je bilo minolo leto 467 učencev, in sicer 224 dečkov in 243 deklic. S katehetom so poučevali, kakor čitamo v letnem poročilu, 4 učitelji in 2 učiteljici.

(Razpisane) so službe: Na višji gimnaziji v Sarajevu dve mesti za klasično filologijo; na deželni višji realki v Gradcu mesto ravnatelja; na c. kr. pripravnici v Mariboru mesto učitelja.

(Popravek.) V včerajšnjem „Listku“ naj se čita „k Sirenskimi pečinam“ namesto „Sionskim pečinam“, kar je nezmisel.

Raznoterosti.

— Koliko plina je zgorelo v Parizu pri narodni slavnosti. Francoski listi prinašajo statističen podatek, koliko plina je zgorelo v Parizu 14. dne t. m., t. j. ob obletnici francoske republike. Dočim pogori na dan 600.000 do 700.000 kubičnih metrov plina, zgorelo ga je ta dan vsled splošne razsvetljave 1.300.000 kubičnih metrov. Statistiki so preračunili, da bi s tem plinom 10 ur razsvetil lahko ves ekvator, ko bi bila luč od luči 50 metrov oddaljena.

— Nova naredba v ameriških bolnišnicah. Ameriški zdravniki so prišli do tega, da je za nekatera bolnike prepotrebno solnce. V ta namen so priredili v neki novojeorški bolnišnici postelje tako, da bo solnce več ur sijalo na bolnike. Da se bo to tem lažje doseglo, napravili bodo na bolnišnični strehi tako imenovani „solarium“ t. j. iz steklenih sten sestavljeno dvorano.

— Električna železnica v Rimu. Te dni so otvorili v Rimu novo električno železnico, ki gre od „Porta del Popolo“ pa do „Ponte Molle“, kamor hodi najrajši rimska gospoda.

— Strela ubila. Iz Črnovic se poroča dne 16. t. m.: Danes jutraj je divjala tukaj strašna nevihta. Na tukajšnjem pašniku so pasli pastirji svoje črede. Udarila je strela in ubila dva pastirja in troje goved.

— Zalostna oporoka. Sluga vpraša umirajočega gospoda, kaj mu bo zapustil za njegovo pridnost in zvestobo. „200 praznih steklenic,“ odgovori gospod, „vino iz njih si pa vže prej skrivaj izpil.“

Telegrami.

Dunaj, 21. julija. Poljedelsko ministerstvo namerava prevzeti kot odškodnino za državno točarino v Galiciji v znesku nad dva milijona goldinarjev veleposestvo Nadvorna. Obravnave bodo v kratkem končane.

Dunaj, 22. julija. Uradni list: Cesar je imenoval vseučilišna profesorja Franciška

Hofmanna in viteza Ebnerja za prava člana akademije vednosti.

Pulj, 21. julija. Danes je odplul oddelek avstrijskega brodovja proti Nemčiji.

Kodanj, 22. julija. Nadvojvodi Karol Ludovik in Francišek Ferdinand sta se danes pripeljala iz Stockholma in obiskala kralja. Avstrijsko brodovje pripluje 17. avgusta v Kodanj, kjer bode praznovalo cesarjev rojstveni dan.

London, 21. julija. Pri današnji paradi drugega gardnega bataljona je vojvoda Cambridge grajal moštvo, ki je storilo nečast vojaški opravi. Nato je bila prečitana obsodba: dva vojaka sta obsojena na osemnajstmesečno, trije na dveletno ječo.

Umrla so:

19. julija. Ivana Spandon, zasebnica, 75 let, Cesta na južno železnico 1, pneumonia.

20. julija. Marija Pleiweis, trgovčeva vdova, 79 let, Pred škofijo 16, apoplexia.

V bolnišnici:

17. julija. Anton Bregar, delavec, 32 let, jetika.

18. julija. Janez Zupančič, posestnikov sin, 27 let, vsled srčne hibe.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokriše na 24 ur v mil
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
21	7. u. jut.	735.3	16.4	sl. svzh.	3.30
	2. u. pop.	736.6	18.4	sl. vzh.	dež
	9. u. zveč.	737.9	17.0	brezv.	
Srednja temperatura 17.3° za 2.2° nad normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

22. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	45	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	„	60	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	„	05	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	15	„
Akcije avstr.-ogerske banke	985	„	—	„
Kreditne akcije	305	„	—	„
London	116	„	25	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	21 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	52	„
Nemške marke	56	„	85	„

Prvo žrebanje
14. avgusta. Komad
le 1 gold. Prvo žrebanje
14. avgusta.

Srečke dunajske razstave

2 glavna 50.000 gld. dobitka vsak vrednosti.

Srečka je veljavna za obojno žrebanje.

Drugo žrebanje 15. oktobra.

Srečke po 1 gld. dobé se pri (20—1) C.C. Mayer-ju v Ljubljani.

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Sargove glicerinske specialitete.

Oskar sta izumila glicerinske specialitete F. A. Sarg in Karol Sarg, rabi jih Njeno Veličastvo cesarica in drugi udje cesarske naše rodovine kakor tudi mnoge tuje knežje rodbine. Te specialitete priporočajo: prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeissl, cesarski svetnik pl. Scherzer itd. itd., dvorna zobozdravnika Thomas na Dunaji in Meister v Gothi itd.

Glicerinsko milo, pravo, neponarejeno v papirji 60 kr., v škatlici 65 kr., v deščicah po 3 koščke vkupe 90 kr., v škatlici po 3 koščke 60 kr.

Medeno glicerinsko milo v zavitku po 3 koščke 60 „

Tekoče glicerinsko milo v steklenici 65 „

(Najboljše sredstvo za razkave roke in nečisto polt.)

Glicerinska ustna krema v steklenici 50 „

Glikoblastol (sredstvo za lepe lase in odstranjenje lišajev itd.) v steklenici gld 1 —

Toaletno karbol-glicerinsko milo v zavitku po 3 koščki 1.20

KALODONT, glicerinska zobna krema po —.35

(Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.)

F. A. Sargov sin & comp., c. in kr. zalagatelj na Dunaji.

Dobiva se v vseh lekarnah in parfumerijah. — V Ljubljani pri le-

karnarjih Ludoviku Grečelju, Vilj. Mayerju, Gabr. Piccoliju, Iv. Svobodi, pl. Trnkó-

czyju, dalje pri C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lassniku, M. F. Suppanu in

Antonu Krisperju. (20—20)

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(53)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.